

Mikuláš

Biskup, sväty Mikuláš,
dnes darčeky rozdávaš.
Celý rok sme poslúchali,
do školičky chodievali.

ti, ktorí snáď nepočúvali,
v balíčkoch uhlie ponachádzali.

Ďakujeme, Mikuláš,

že na nás vždy pamätaš.

O rok, pekne prosíme,

priď medzi nás opäť raz..

kolektív 6. B

JOKER

Pozor žolík!

Milí čitateľia,
kúpou našho časopisu ste získali jedného
žolíka.

- Podmienky používania žolíka sú nasledovné:
1. Ak si sa nepripavil/a na vyučovačiu hodinu a učiteľ ťa vvolá odpovedať, odovzdávaš mu žolíka, zbabíš sa odo-vede, ale tento žolík je už neplatný vedľí. Ak začneš odpovedať, budeš oznamkovany!
 2. Žolíka nemôžeš používať počas odpo-vedí. Ak začneš odpovedať, budeš oznamkovany!
 3. Žolík neplatí na písomné práce!

ZÁKLADNÁ ŠKOLA

S MATERSKOU ŠKOLOU

B R A C O V E

-3-

JOKER

A-HA-ho-hoo!

Občasník žiakov a učiteľov ZŠ s MŠ Bracovce

Báseň o zime

Deti, deti, detičky,
pripravte si čízmičky,
naučte sa básmičky,
pomôžu Vám mamičky.
Dostanete balíčky,
za tie Vaše básmičky.
Kto zaspieva pesničky,
dosťane aj perničky.

M. Kováčsová, 6.B

December 2021

Žolík platí pre celý školský rok

2021/2022

CINQUIN (senkén) od ôsmakov

Zima

dibolob, bloda, pekou
nevšeselím, zábojom, výmazom
chcem sa jej doknúť
sneh.

L. O.-E.

Koledu

krásna, vianočná

spríjemňuje, potesuje, spieva

krásny pocht Vianoč

piesň

N. R.

Vločka

studená, malá, zmrazená
naháňam, chytám, rozpušťam
vonku porozujem
sneh

P. M.

Vianoce

biele, krásne, láskové
zažijem, potesím, sľubujem

práve teraz

M. M.

Darček

kočkalič, červený, tajomný
obzriem, rozbalim, vyskúšam
chcem oblieciť

mikina

Mt. M

(Patrícia Gunárová 8.A)

Vianoce

Vianočné čaro už lehí sem

a zimné vločky zasnežia zem.

Mamke, babke, ockovi a dedkovi darček z lásky dám

a do náručia im ho s radosťou vkladám.

Ich úsmev na tvári ma vždy potesší,

vonku sneží a mamka kričí, Vierka, kdeže si?

Snehová guľovačka stále musí byť,
každú chvíľu si užívať a naploho žiť.

Vierka Balogová, 9.A

(Mica Kováčová 8.B)

Sofistikované frazeologizmy

Takmer vnútorný spirituálny svet človeka zanechal.

(Skoro dušu vypustil.)

Plaziť sa do cudzej hlávkovej zeleniny.

(Liezť niekomu do kapusty.)

Potomok hydiny mieni byť väčší mudrancu ako jeho genetický základ.

(Vajce chce byť mädréjsie ako slepka.)

Vlastní orgán sluchu ako veľkoplošná bodliakovitá rastlina.

(Uši má ako lopúchy.)

Ostať ticho ako šupinatý vodný stavovec.

(Mlčať ako rybu.)

Svojou makovicou stenu nepreraziš.

(Hlavou mür neprebijej.)

Zrakový orgán za zrakový orgán, stolička za stoličku.

(Oko za oko, zub za zub.)

Po veľkej bitke má každý najväčšiu vojenskú hodnosť.

(Po vojne je každý generál.)

Vlastniť niekoho vo svojom tráviacom trakte.

(Mať niekoho v žiluďku.)

Pohybovať sa ako s prepichnutou dolnou končatinou.

(Chodiť ako s prebitou nohou.)

Kúzelný čas vianočný

Vonku pokrýva dedinky,
tak ako lad chodníky.

Sneh.

Vločky veľké ako kvet,
tie vločky skrašľujú svet.

Vianočné stromčeky žiaria sťa hviezdičky.
Svet je biely,
akoby cukrom posypané medovničky.

Detičky na Santu čakajú,

sobý lietadlá na oblohe predbiehajú.

Vianoce každú rodinu spoja láskou,
vďaka Vianociam niktô nežije nenávišťou.

Anjeli po svete lietajú sem a tam
a darčeky nesú dobrým detičkám

Zima je sice občas riadne mrazivá,
no pre kúzlo Vianoc ako stvorená!

Danka Šuková, 9. A

(Martina Hromyová 6.B)

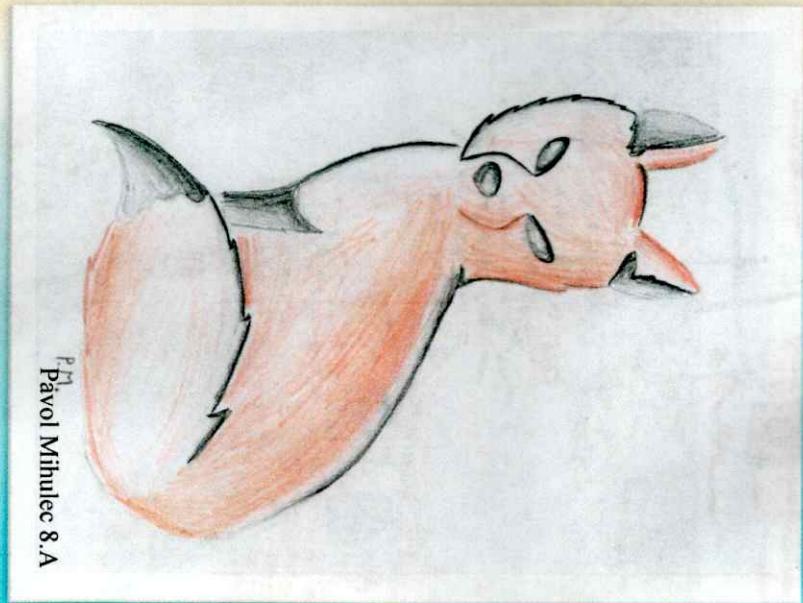
(Natália Holanová 6.B)

Kde bolo, tam bo-
lo, žila babka s dedkom
v krásnej chalúpke vedľa
lesika. Jedného krásneho
slnčného dňa sa babka
rozhodla nazbierať lesné
jahody na jahodový kolá-
čik.

Ked' si tak babka
kráča po cestičke, v lesiku
z ničoho nič započuje
v kričku kňučanie. Babka
sa rozhodne kriček roz-
tiahnúť. A ked' ho roz-
tiahla, všimla si, že je tam
malá liška chytená

v pasci. Babka ju z pasce hned' vyslobodila a pochovala na rúč-

kach. Všimla si, že má poranenú nožku. Tak sa babka rozhodla, že ju
zoberie domov. Doma to hned' oznámila dedkovi a poprosila ho, aby
jej pomohol. Pretože dedko je poľovník a rozumie zvieratám, poradil
jej, aby lištičke spravila pelech a obviazala ranu. A tak Babička urobi-
la pelech pre lišku zo starej krabice a deky, obviazala jej nožičku ob-
väzom a položila do pelechu. Poprosila dedka o nejaké mäso, aby sa
liška mohla najest. A kým dedko doniesol mäsko, babka vybrała
z chladničky mliečko pre lišku...

Pavol Mihulec 8. A

Prešlo niekoľko dní a liška sa zotavila. Babka sa rozhodla
vypustiť ju von do sveta, lebo už bola veľká a silná. Tak ju zod-
viha na ruky, zavolala dedka a spolu ju odniesli do lesika, tam ju
vypustili na slobodu a vrátili sa domov.

O niekoľko dní, ked' babka kopala burinu na záhra-
de, všimla si, že sa liška vrátila späť k nim aj s dvomi mláďatami.
Spoločne sa rozhodli, že si ju nechajú doma, pretože si už na seba
privykli.

A tak si babka, dedko a liška s dvoma mláďatami nažívajú
šťastne v jednej domácnosti.

A zazvonil zvonec a rozprávky je koniec.

Martin Mihaľo, 8. A

*„Vianoce sú láska v akcii. Zakaždým, ked' líbime, zakaž-
dým, ked' darujeme, sú Vianoce.“*

Dale Evans, americká herečka, speváčka a skladateľka

*„Moja myšlienka na Vianoce, či už staromódna alebo mo-
derná, je veľmi jednoduchá: Milujem ostatných. Premýš-
ľajte o tom, prečo musíme čakať na Vianoce, aby to tak bo-
lo!“*

Bob Hope, americký herec, komik a spevák

*„Vianoce sú od konca októbra. Svetlá sa zapalujú stále skôr, zatiaľ čo ľudia
stále viac hasnú... Chcel by som december so zhasnutými svetlami a rozsvietenými
osobami.“*

Charles Bukowski, americký spisovateľ

Mikuláš

Biskup, sväty Mikuláš,
dnes darčeky rozdávaš.
Cely rok sme poslúchali,
do školičky chodievali.

(Vanesa Kozárová 8.)

Ó knižnice

Ó, knižnica **tol'ko kníh nám ponúkaš**
že ani tol'ko hviezdy na nebi nespočítas
Ó, knižnica veľa kníh sa v tebe nachádza
každý si tvoje kníhy prečíta

Tí, ktorí snáď nepočúvali,

v baličkoch uhlie ponachádzali.

Dakujeme, Mikuláš,

že na nás vždy pamätás.

O rok, pekne prosíme,

priď medzi nás opäť raz.

Denis Peter, 6. B

Mikuláš, Mikuláš, už ťa čakáme.

velké aj malé deti pri mame.

Všade sú stromčeky vysvetnené
aj vonku, aj vnútri vyzdobené.

Ó, knižnica do tvojich kníh sa každý začítať chce

človek za tvoje kníhy dá aj posledné mince

Ó, knižnica každá jedna kníha v tebe je výnimocná
len vďaka knihám si ľudmi preplňená

Ó, knižnica dávať nám kníhy

čítanie ich nám dodá múdrostí, zamyslenosti

Ó, knižnica d'akujeme ti za kníhy vzácne
aspoň nachvíľu boli naše myšlienky krásne

Daniela Šuková, 9. A

Novoročný verš

Príde rok dvetisícdvadsaťva,
buďte šťastní, kým nespadne posledná hvieza.

Aby ste šťastie nezažili len jedenkrát do roka,

aby ste trpezlivosť a nádej nezahodili do potoka,
aby ste sa aj stokrát do dňa usmiali,

aby ste ani jednu slzu v roku novom nevypustili.

Aby ste šťastne do nového roka vstúpili,

aby ste si každý okamih nového roka užili.

Prajem vám prežiť množstvo krásnych dní,
predsa, rok dvetisícdvadsaťeden nebol ľahký.

Stonásobnú radosť, lásku, vieru v sebe majte

a na to, kým naozaj ste, nezabúdajte,

aby ste nový rok prežili šťastní a zdraví,
nie covidom nakazení. Daniela Šuková, 9. A

DALIBOR MIHULEC

Ó, knižnica, ty praneň vzdelania a múdrosti!
Ty si zaplnená tisícami kníh,
kníh plných romantiky, lásky,
kníh so šťastným, no aj smutným koncom.

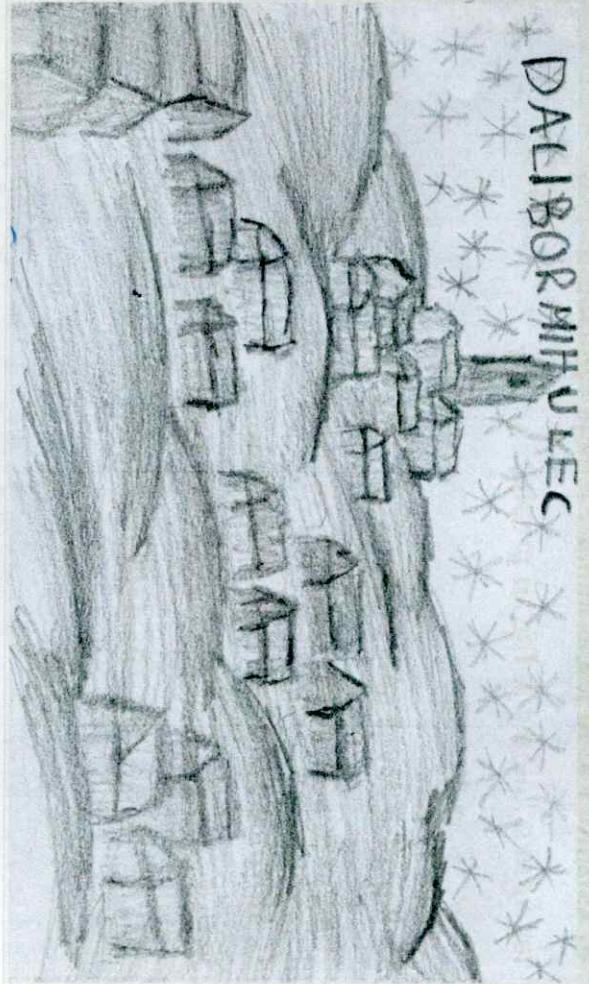
Ty vlastníš stáročia vedomostí, história, lásky
Vlastníš kníhy tisícok autorov,
od starovekých Herakla a Homéra,
cez Shakespearea ku Štúrovcom až k Tolkienovi,
i k mnohým báječným autorom dnešnej doby.

Možno už v dnešnej internetovej dobe, nemáš mnoho priateľov,
možno iba málo ľudí ťa navštěvuje,
možno ti lásku veľmi neprejavujú,
možno slovo 'knižnica' vo všetkých ľudoch čity nevyvoláva.

No pre mňa, ako vernú tvoju čitatel'ku,
jednou z mojich najlepších priateľov si sa stala.
Si moju útechou, v časoch šťastných i v časoch nepokoja,
ty si mojim svetlom v tuneli plnom temnoty.

Ó, knižnica, ved' bez múdrosti tvojich kníh,
len hľúpe bytosť by sme boli.
Či si to priznať chceme, či nie,
my, ľudia, ťa potrebujeme,

tak isto, ako človek na púšti prahne za vodou.
Radka Drožďová, 9.A

Ahoj všetci,

poviem vám jeden zaujímavý a poučný príbeh o tom, ako bez práce nie sú koláče a ako pýche predchádza pád.

Bolo raz jedno dievča, volajme ju Zuzka. Pochádzala z bohatej rodiny a všetko, čo si v živote zmyslela vždy dostala a nič si nemusela zaslúžiť. Aj napriek tomu, že rodičia pre ňu robili maximum a učili ju skromnosti, bola veľmi pyšná, namyslená, lenivá, iným žiakom sa vysmievala a robila si z nich žartu.

Raz, keď ju rodičia prišli vyzdvihnuť zo školy započuli, ako sa vysmieva z oblečenia svojej spolužiačky:

„Aha, pozrite na ňu, aké otriasné a lacné oblečenie na sebe má. To si na to určite zarobila v tom supermarketе, kde brigaduje haka.“

Jej rodičia zostali zhrození a povedali jej dosť!

„Nevieš, si váži hodnotu peňazí, si drzá a nevychovaná. My dvaja drieneme, aby sme ti zabezpečili krásny život a hľa, aká osoba sa z teba stala! Odteraz nedostaneš žiadne vreckové, nájdesh si prácu a zrobíš si na všetko sama!“

Zuzka sa tomu najprv smiala, no keď prišla domov zistila, že rodičia to mysleli vážne. Prásk, zlomili jej kreditnú kartu a ona zostaťa závislá úplne od seba. Prešlo zopár týždňov a po obchodnom centre sa prechádzala Zuzkina partia. Zrazu sa ozvalo:

„Pozri, pozri,“ začula Zuzka, „ó, ja neverím vlastným očiam! Naša Zuzaa?“

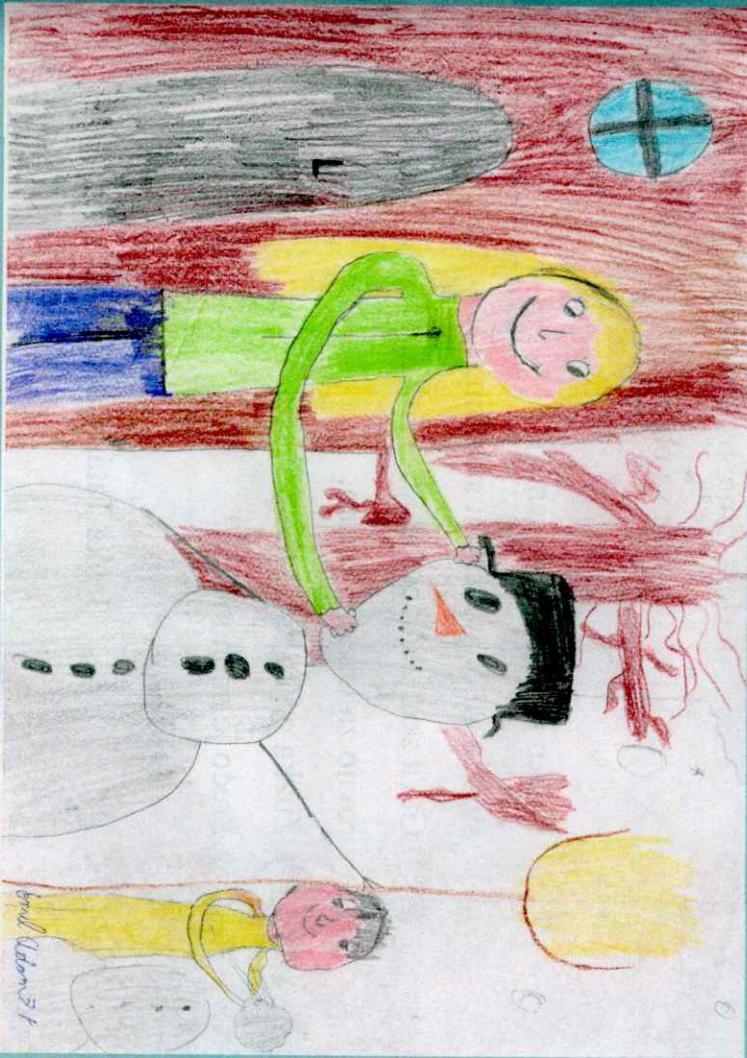
„Klop, klop, slečna Zuzaa, ty čo tu robíš? V potravinách? Nehanbiš sa? Ty, čo máš všetko, zrau potrebuješ peniaze?? Ha - ha, že sa nehanbiš!“

Vysmevali sa jej najlepší kamaráti, o ktorých si to nemyslela.

Utišovala ich, aby sa jej prestali smiať pred zákazníkmi a utiekla s pláčom na toaletu. V tom jej na kabínu nieko zaklopal. Keď otvorila dvere, zistila, že je tam tá dievčina, z ktorej si vždy robila strandu. Práve tá ju obránila pred jej falošnými kamarátkami. Zuzka bola veľmi zahanbená, no pochopila, že pýche predchádza pád a že bez práce nie sú koláče.

Doma sa rodičom ospravedlnila a podčakovala za cennú lekciu. Z dievčat sa stali kamarátky a falošným kamarátom zamávala na paniatku.

Zdenka Michalko Kudrejová, 7. A

Veselé básničky

Vstávaj, Janko, hore,

Mikuláš je na dvore!

Priniesol ti balíček

a v ňom veľký perníček.

Zaspievaj mu koledu,

splní twoju potrebu.

Biely kabát krajiná má,

ledva sa doň pomestí,

teta zima, naša známa,

vydala sa na cesty.

Vonku mrzne, vonku sneží,
svišťia gule vzduchom sviežim.
Guľa sem a guľa tam,
rovno za krk dievčatám.

Zuzka prská smoklí..

Prečo je sneh mokrý?

Janka Tatárová, 4. A

Korona vírus

Covid k nám priletel z diaľky,
zo sveta nám urobil krásne omaľovanky.

Už to začína byť smutné,
no farby jesene používať stále je nutné.

Bordová, čierna, červená takáto farba sa tu opakuje,
z toho už celý svet v rozpakoch je.

A keď to už neznesieme,
pomaly len všetci vymrieme.

V nemocniciach sú už lôžka zaplnené,
dýchajú už bohužiaľ len na dýchanie umelé.
Ako to všetko celé skončí,
to je len v najvyšszej moci.

Pri tomto zdravotnom stave,
človek dlho nažive neostane.
Začína hučať zvuk z hora,
končia nám pekné časy nášho krátkeho života.

Už ponaly blednúť začína,
na prístroji svetlo pomaly zhasína.
Zvuky na prístroji začnú zúfať,
a tepot srdca prestane búchať.

Bianka Marcinová 9. A

Kto je mojím ochrancom?

Mnoho ľudí na túto otázkou odpovie rôznymi odpoveďami. Pre niekoho je jeho ochrancom matka alebo otec, sestra, brat, kamarátka a možno aj učiteľ. Ti, ktorí veria v Boha si zrejme predstavujú ako svojho strážcu anjela, či Ježiša Krista.

Podľa mňa má každý jeden človek viac ochrancov v rôznom prostredí. V škole to môže byť kamarát, učiteľ. Doma zasa mama, otec a súrodenci.

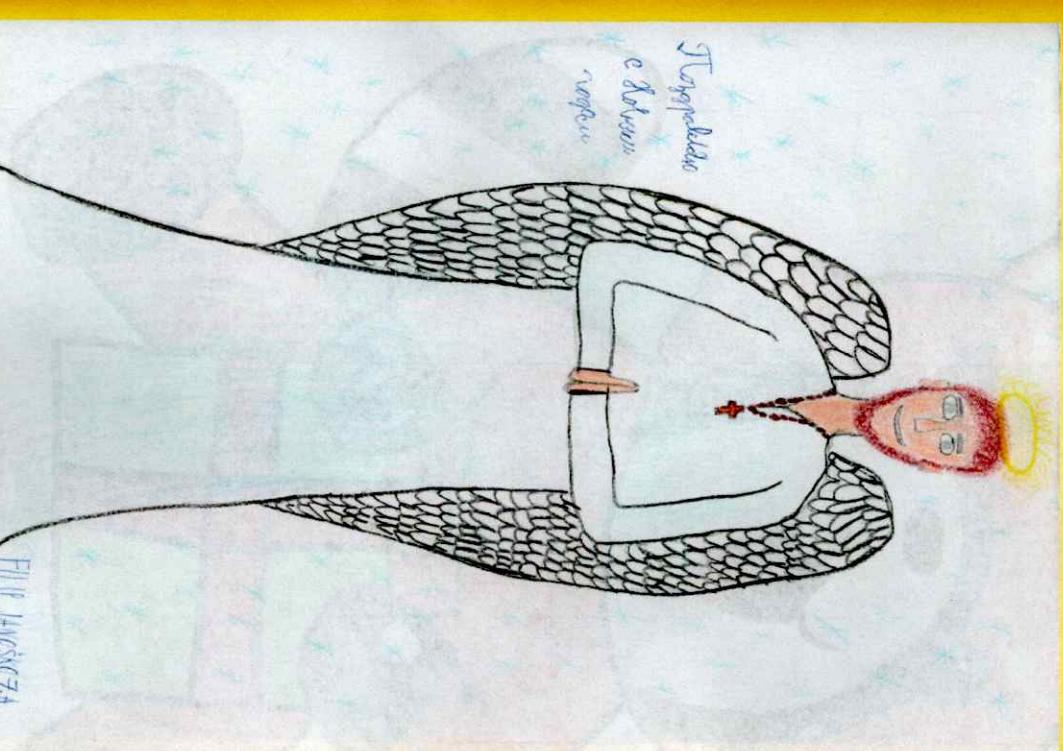
Väčšina ľudí má svojich ochrancov, či si to už uviedomujú alebo nie. Niekoľko Vás môže ochraňovať aj bez toho, aby ste si to vôbec všimli. Napríklad Vás môže niekto ohovárať a vy si to ani neuvedomíte a pritom Vás niekto pred vami osobou chráni.

No na druhej strane existujú aj ľudia, ktorí nemajú to šťastie mať niekoho, kto by ich obraňoval, kto by im pomohol a utešil ich. Pretože na tomto svete okrem milých a dobrých ľudí existujú aj tí, ktorí sú krutí, zli a ubližujú a šikanujú iných, pre ich vlastné potesenie a pre pocit povyšenosťi nad druhými. A toto týranie nie je bohužiaľ len fyzické, ale aj psychické, čo človeka ničí ešte viac. Hoci som to možno nezažila na vlastnej koži, neviem a ani si nechcem predstavovať, čím si tito ľudia prechádzajú i keď za to nemôžu a ničím si to nezaslúžili. Jeden z dôvodov toho, že ja som tieto veci nikdy nezažila je okrem dobrých ľudí okolo mňa aj to, že mám tzv. "ochrancov".

Kto sú títo ochrancovia? To by boli hlavné moje staršie sestry a mama.

Narodila som sa ako najmladšie dievča z troch, tým pádom sú moje dve staršie sestry moje ochrankyne. Ako ma ochraňujú? Napríklad ak niekto o mne vraví zle alebo šíri o mne klebety, nadáva mi, moje drahé sestry si to všimnú a obraňujú ma. Na druhej strane, keď vidia že som skleslá a nemám náladu, pytiajú sa ma, či som v poriadku a snažia sa ma potešíť a rozveseliť. Ved' ako sa hovorí v jednom výroku: „Keď všetko zlyhá, len sa usmej“. Pretože niekedy ľudia nepotrebuju ochranu len pred inými ľuďmi, fyzickú či verbálnu, ale aj ochranu pred negatívnymi myšlienkami, emóciami a niekedy aj pred sebou samým.

Samozrejme, so sestrami sa niekedy ako väčšina súrodencov škripíme a hádame, lezieme si na nervy a v extrémnych prípadoch sa pári dňi nerazprávame. No keď sa niečo stane, či potrebujeme, aby pri nás niekto stál, potrebujeme niekoho aby nás rozosmial, povedal svoj názor alebo len jednoducho potrebujeme radu, sme tu pre seba, nech sa stane, čo sa stane.

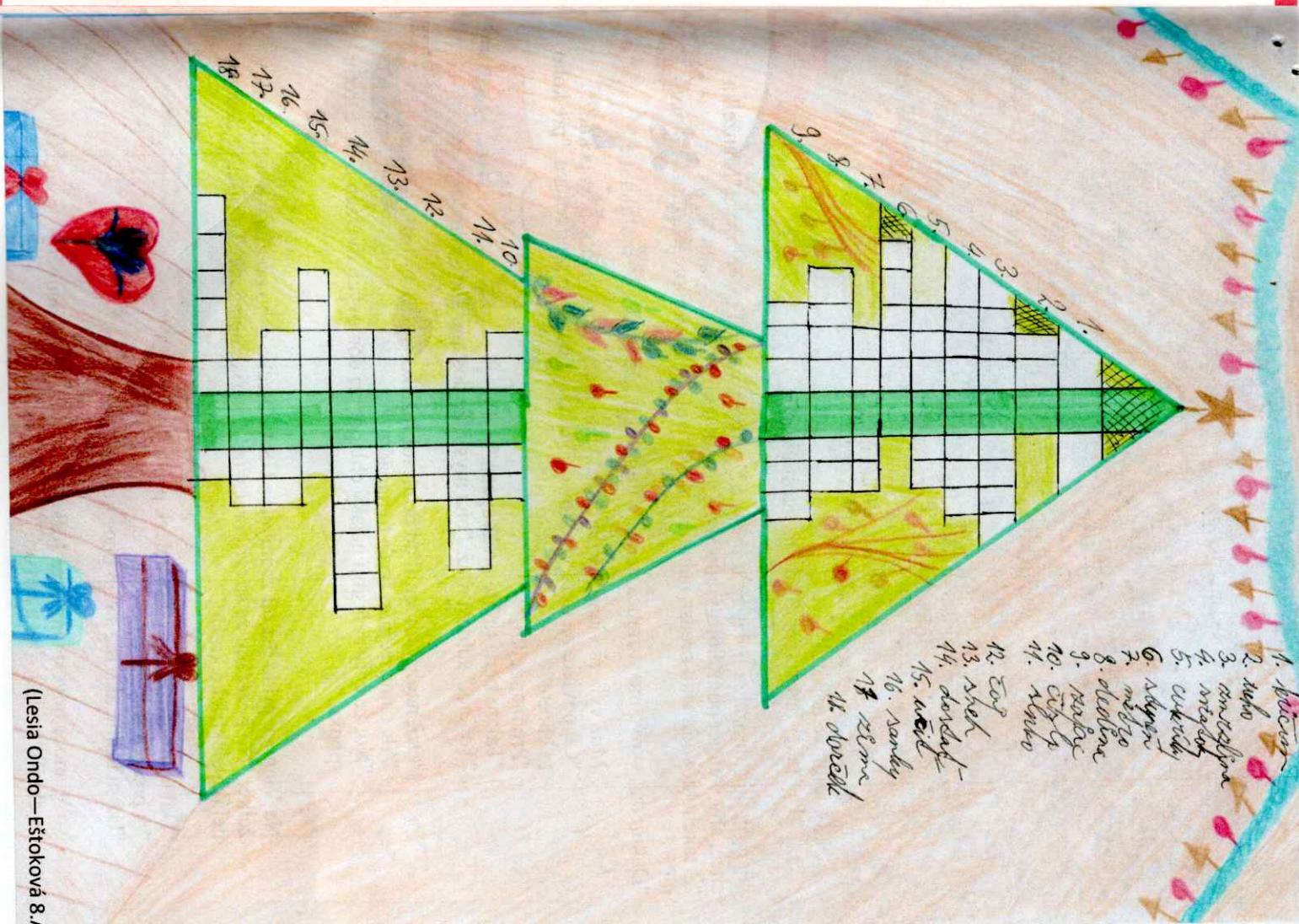

„Keď niekoho rúbiš, tak ich ochraňuješ pred bolestou a nestaneš sa dôvodom pre tú bolest.“

Radka
Drožďová, 9. A

Tloušťková C
Hobau ročník

Sofia
Tabarová

Vianočné vtipy

Knock, knock,...
Who's there?

Many.

Many who?
Many Christmas!

Eskimácka mŕdlosť: Nikdy nejedz žltý sneh.

- Mamiiii ja by som chcela na Vianoce psa.....
- Nevytváraj! Bude kapor ako každý rok !!!!

Rozprávajú si Američan, Rus a Slovák. Američan hovorí: "Vidíte to červené Ferrari?"

Ostatní: "Hmm, dobré."

"No, tak také som dostal na Vianoce."

Rus hovorí: "A vidíte to zelené Porsche?"

Ostatní: "Tiež dobré."

Rus: "Tak také som pre zmenu dostal na Vianoce ja."

A Slovák: "Vidíte to Infiniti G35 GTO?"

Ostatní: "Nádhera!"

"Tak takej farby som dostal menčestráky."

"Pán riaditeľ, môžete mi dať zajtra voľno?" pýta sa v práci pán Novák. "Manželka chce, aby som jej pomohol s vianočným upratovaním." "Z takého dôvodu vám predsa nebudem dávať voľno!" rezolútne riaditeľ.

"Ďakujem," vydychne si zamestnanec. "Vedel som, že je na vás spoločník."

Muž vyberá vianočný darček: "Máte niečo lacné, užitočné a pekné?" "Čo poviete na tieto vrečkovky," ukazuje ochotne predavacka, "pre koho to chcete?"

"Pre manželku."

"Tak to bude určite prekvapená."

"To áno," súhlasi muž, "ona myslí, že dostane pod stromček kožuh!"

"Oci, naozaj mi ten iPad priniesol Ježiško!" sa Jožko

"Ale samozrejme, čo ľa to napadlo?"

"No, že celý deň stojí nejaký chlapík pri domových dverách a chce tretiu splátku."

Na Vianoce príde list od známych z USA. Otec si ho prečíta a hovorí manželke: "No pozerám, že sa tvoj brat v tej Amerike nemá zle. Tu píše, že dostal nejaké elektrické kreslo."

"Dalsom manželke pod stromček psa."

"A prečo psa?"

"Už sa teším, ako ma s ním bude posielat večer von!"

Na Vianoce hovorí mamička Jožková: "Jožko, zapál viac vianočný stromček." Za chvíľu príde Jožko a hovorí: "Aj sviečky?"

Vianočná omaľovánka

